

Duurzaamheid Plato[®]HOUT Vuren Toepassing in gevarenklasse 4 (GWW)

Bij het toepassen van Plato[®]HOUT in de GWW sector spelen twee aspecten een belangrijke rol, te weten de duurzaamheid tegen biologische aantasting en de sterkte van het hout. Bij het bepalen van de duurzaamheid van Plato[®]HOUT voor gevarenklasse 4 (grond/watercontact) is gebruik gemaakt van verschillende laboratorium en semi-praktijktesten, zoals de EN 113 (kolleflasktest), de ENV 807 (stakentest) en de EN 252 (graveyardtest). Deze testen zijn uitgevoerd door onafhankelijke onderzoeksinstellingen zoals de Stichting Houtresearch SHR Wageningen, de Landbouwwuniversiteit Wageningen, de Universiteit van Gent en het Institut für Holztechnologie in Dresden.

Gebaseerd op de resultaten van deze testen kan een inschatting gemaakt worden van de natuurlijke duurzaamheid van Plato[®]HOUT tegen micro-organismen die voor kunnen komen in gevarenklasse 4. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de resultaten van dit soort testen indicatief zijn, met name de resultaten van de versnelde laboratorium testen (o.a. EN 113 en ENV 807). Een langdurige semi-praktijktest zoals de graveyardtest (EN 252) en praktijkervaring, verkregen middels het monitoren van verschillende projecten, dienen uiteindelijk uitsluitel te geven over de werkelijke prestaties van Plato[®]HOUT.

Uit de resultaten van de verschillende duurzaamheidstesten met vurenhout is gebleken dat de duurzaamheid tegen schimmelaantasting aanzienlijk verbeterd wordt na platoniseren. Omdat er tussen de verschillende testen een relatief grote spreiding bestaat in de resultaten is het niet mogelijk om een eenduidig antwoord te geven in welke duurzaamheidsklasse Plato[®]HOUT nu valt.

Een goed voorbeeld hiervan zijn de verschillende duurzaamheidstesten die in de loop der jaren door SHR zijn uitgevoerd. Volgens SHR rapport 98.252 en SHR rapport 20.011 zou het Plato[®]HOUT Vuren onder duurzaamheidsklasse 1 vallen, gebaseerd op de EN 113 test met vier verschillende typen schimmels. In SHR rapport 2.793 wordt melding gemaakt van duurzaamheidsklasse 3, waarbij het Plato[®]HOUT Vuren getest is volgens de EN 113, terwijl in hetzelfde rapport Plato[®]HOUT Vuren in duurzaamheidsklasse 1 wordt ingedeeld op basis van resultaten van de stakentest (ENV 807). In de EN 113 Kolleflasktest is het met name de bruinrotschimmel *P. placenta* die ervoor zorgt dat thermisch gemodificeerd hout (waaronder Plato[®]HOUT) vaak in een lagere klasse wordt ingedeeld. Dit blijkt uit verschillende duurzaamheidstesten met thermisch gemodificeerd hout die bij verschillende instituten zijn uitgevoerd. Het is echter de vraag of deze schimmel in de praktijk ook voorkomt en/of deze schimmel een goede indicatie geeft van wat we in de praktijk kunnen verwachten.